

టెన్సిన్ టూర్మెంట్
సి. రోమచంద్రోపు

అంధ్రసచిత్రవారపత్రిక 1959
ఫిబ్రవరి 11 సంచిక నుంచి

టెన్సిన్ ఆటలకని నాలుగు మూలలా తిరిగి అలసోయి, మిగిలిన సెలవు వారంరోజులూ ఇంటిపట్టున విశ్రాంతిగా గడుపుదా మను కుంటున్న సమయానికి గిరి ఉత్తరం వచ్చి పడింది కరూరులో తన ఆధ్వర్యం కాస్తా పాలిటన్ క్లబ్బు టెన్సిన్ టూర్మెంటు వడపుతున్నదనీ, నేడు తప్పండా పాల్సోనాటి రాశాడు రాకపోకల ఖర్చులూ, దిన వెచ్చాలూ మొదలైన టూర్మెంటు ఆటగాళ్ళ మామూళ్ళు బాగానే ముడతాయని కూడా ఒక్క ముక్క ఇరికించాడు ఇండియన్ రేంకింగ్ కి లెక్కకిరాని కరూరు టూర్మెంటు వంటి ఆటల్లో పాల్గొనేటప్పుడు మేం ముఖ్యంగా గమనించేది ఖర్చులూ ఇత్యాదికని రాబట్టుకొనే సొమ్మే అయినా, ఈసారి నన్నాకర్తించింది అది కాదు ఈ టూర్మెంటు గెలవడం వల్ల రేంకింగ్ కి పాయంటురావు పోనీ గత మాసాల్లో నన్ను జయించిన ముగ్గురిలో యెవరితోనైనా తిరిగి ఆడి గెలవడానికి ప్రయత్నించే అవకాశ ముందినుకున్నా ముగ్గురూ కూడా వింబిల్డన్ లో ఆడడానికి ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోయారు ఇంక కరూరులో ఆడేవారు ఇంతకుముందు నేను

జయించిన వారైనా వుండాలి లేదా నన్ను గెలవ గలిగిన శ్రేణికి చెందినవారు కాకనైనా పోవాలి అంటే ఈ టూర్మెంటు గెలవడంవల్ల నాకు ఓరిగేది ఏమీ లేకపోగా, ఏ కారణం చేతనయినా ఓడిపోతే టెన్సిన్ లోకంలో మెప్పలేని నామర్దా కలుగుతుంది కానీ ఈ విషయాలన్నీ నన్నంతగా బాధించలేదు ఇన్నేళ్ళు తరువాత గిరినీ, కమలినీ మాసే అవకాశం నేను ససేమిరా వదలదలుచుకో లేదు అసలు ఉత్తరం వచ్చింది మొదలు యెప్పుడు వెళ్ళి వాళ్ళింట్లో వాల్దామా అని మనసు ఒకే ఆరాటపడడం మొదలుపెట్టింది అనాడే బయలుదేరుతున్నట్టు గిరికి తంతి యిచ్చాను కరూరు వెళ్ళడానికి ఒక వగలు మద్రాసులో యెలాగూ అగవలసి వుంటుంది కనుక, వీలుంటే మర్నాడు సాయంత్రం యెగ్జిబిషన్ టెన్సిన్ ఏర్పాటు చేయవలసిందని నా మిత్రుడు రామకృష్ణాకి కూడా ఒక తంతి పంపించాను

మద్రాసులో అనుకోని సంఘటన జరిగింది యెగ్జిబిషన్ ఆట ముగించి, స్నానంజేసి బట్టలు మార్చుకోడానికని క్లోక్ రూమ్ కి వెళుతున్న సమయంలో రావుగారు వచ్చి పలకరించారు

రావుగారు, కమల తండ్రి అక్కడ వుండడం నన్నాళ్ళర్య పరిచింది నా ఆశ్చర్యాన్ని వెల్లడించు దానికి ముందే ఆయన తొందరగా మాట్లాడడం ప్రారంభించారు, క్లబ్బులో నేను యెగ్జిబిషన్ ఆడుతున్నట్టు, తరువాత కరూరు వెళు తున్నట్టు పొద్దుటి పేవర్లో చదివి నా సహాయం అర్ధించడానికి వచ్చారు 'కాదనడానికి వీలేదు' అన్నారు ఇంకా ఏదో అదే ధోరణిలో చెప్పుకు సోతున్నారు నేను ఆయన మాటలు వినడంలేదు ఆయన రీతిలోని మార్పు, ఆయన మూర్తిలోని నలత నన్ను కలవరపెట్టాయి రావుగారిని చూసి సుమారు ఆరేళ్ళయింది అప్పటికీ, యిప్పటికీ ఆయన ముదురురంగు లౌంజ్ మాటలతోనూ, స్టార్ట్ పెట్టిన షర్టు కాలరు లోనూ, స్వహస్తాలలో ముడివేసిన 'బా' టైలోనూ, లక్షణంగా మెరుగుపెట్టిన 'కే' షూన్ లోనూ ఏమీ తేడాలేదు కాని ఆ గంభీరమైన ఆకారం, కించిత్రయినా తొణకని ఆత్మ విశ్వాసం ఏమై పోయాయి? ఆయనలో నిలువెల్లా విషాద చ్చాయలు కనిపించాయి నాకు బట్టలు మార్చుకొని వచ్చి మాట్లాడదామని చెప్పి,

తెన్ని నేటూర్న మెంట్

అయ్యి క్లబ్ లాన్ మీద కూర్చోపెట్టి నేను క్లోక్ రూమ్ కి వెళ్ళిపోయాను

స్నానం గదిలో షవర్ కింద నుంచున్నా నన్నమాటే కాని నా మనస్సు అక్కడ లేదు రావుగారికి నేను చెయ్యగలిగిన సహాయం ఏముంది? కమల కేదేనా కబురు చెప్పడమో, కాకపోతే ఆమె కేదో తీసుకు వెళ్ళడమో అయివుంటుంది అయితే తండ్రి కూతురూ మన స్పర్శలు మర్చిపోయి తిరిగి కలుసుకున్నారన్న మాట కమలా, గిరి ప్రణయం, పెళ్ళి ఆ రోజులన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి

ఆతల్పక్రితం కమలా, గిరి మొదటిసారి కలుసుకున్నారు ఆ యేడాది గిరి, నేను యూనివర్సిటీ టెన్సిన్ పోటీలలో నెగ్గి కొంత పేరు సంపాదించుకోవడంవల్ల చాలా టూర్లు మెంట్లకి మాకు ఆహ్వానాలు వచ్చాయి పరిక్షలు అయిపోయిన తర్వాత మైసూరు, బెంగుళూరు, కొల్లిగల్, మదనపల్లి మొదలైన చోట్లంతా అడి చివరకి లాల్ ఇన్స్టిట్యూట్ టూర్లు మెంటులో ఆడడానికి ఊటీ చేరుకున్నాం యెండాకాలం కొండల్లో గడపడానికి వచ్చిన రావుగారూ, కూతురు కమలా లాల్ ఇన్స్టిట్యూట్ లోనే వుండడం వల్ల మాకు వారి పరిచయం కలిగింది నా పరిచయం పరిచయంగానే వుండిపోగా కమలా, గిరి స్నేహం ప్రణయ కలాపంగా మారి కూర్చుంది నిజానికి అందులో ఆశ్చర్యపడవలసిందేమీ లేదు గిరి అప్పట్లో బాగానే ఆడేవాడు మంచి భవిష్యత్తు వుందని పేపర్లు రాసేవి పైగా అందగాడనే చెప్పకోవాలి కాలేజీలో ఆడపిల్లలు అతని స్నేహానికి యెంతగానే ప్రాకులాడేవారు అసలు ఆడవాళ్ళని ఆకర్షించే శక్తి యేదో అతనిలో వుందని నా ఊహ అయితే గిరిని పెళ్ళాడడం రావుగారికి సుతరామూ యిష్టంలేదు

రావుగారు శ్రీమంతుల కుటుంబంలో పుట్టారు కుటుంబ సాంప్రదాయం, ఆర్థిక స్థిమతు మొదలైనవంటి ఆవశ్యకత ఆయనలో కరడుగట్టుకుపోయింది గిరికి చెప్పకోదగ్గ ఐశ్వర్యంలేదు అతని తల్లితండ్రులు సమాజంలో అనామకులు, అంటే రావుగారి తరగతికి చెందిన సమాజానికి వారు చెందరు పోనీ, గిరికి ఉద్యోగ మైనా లేదు. రెండు మాసాల క్రితం ఎం ఏ పరీక్ష రాసినవచ్చాడు అతి గౌరవంగా, సమస్త ఐశ్వర్యాలతో పెరిగిన తమ ఏకైక పుత్రిక ఇటు వంటివాడిని పెళ్ళాడడానికి రావుగారు అంగీకరించ లేకపోయారు కమలా, గిరివాళ్ళతోపాటు నేనూ ఆయన్ని ఒప్పించడానికి సకల ప్రయత్నాలు చేశాం కాని లాభం లేకపోయింది చివరకి ఆయన

యిష్టం లేకుండానే పెళ్ళి జరిగిపోయింది రావుగారు పెళ్ళికి రాలేదు కూతురుకీ, తనకీ యింకేం సంబంధం లేదనీ, తన డబ్బులో చిల్లి గవ్వకూ ఆమెకి రాదనీ మధ్యవర్తుల ద్వారా కబురు చేశారు కమల తొణకలెదు

కమల కొంచెం తెలివిగా ప్రవర్తించి నల్లయితే ఇంత రాద్ధాంతం జరిగి వుండక పోనేమో అనిపిస్తుంది నాకు అప్పుడప్పుడు “నేను గిరిని ప్రేమిస్తున్నాను, పెళ్ళి చేసుకుంటా నాన్నా?” అని ఆమె రావుగారిని ఎప్పుడూ అడగలేదు పెళ్ళి చేసుకోడానికి నిశ్చయం చేసుకున్న తర్వాత “మేం పెళ్ళి చేసుకోబో తున్నాం” అని తండ్రితో చెప్పింది ప్రాణ సమంగా చూసుకుంటున్న కూతురు తన ప్రస్తకి లేకుండా పెళ్ళి నిర్ణయించుకోవడం రావుగారి అత్యాభిమానాన్ని గాయపరచి వుంటుంది బాగా డబ్బున్నవాడూ, ఉన్నత కుటుంబంలో పుట్టిన వాడూ కమలకి భర్త కావాలని ఆయన కోరుకున్నా, “గిరిని పెళ్ళి చేసుకుంటే నా జీవితం ఆనందంగా వుంటుంది నా కోసం ఈ పెళ్ళికి అనుమతి ఇయ్యి” అని కమల అడిగివుంటే తప్పకుండా ఆయన ఒప్పుకునేవారని నా అభిప్రాయం

షవర్ లో నీళ్ళవేడి ఎక్కువయి, ఒళ్ళు చురుచున్న తర్వాతగాని ఈ ఆలోచనలోనుంచి నేను బయటపడలేదు త్వరగా స్నానం ముగించి, బట్టలు మార్చుకుని, రావుగారి దగ్గరికి వెళ్ళాను రావుగారు చెప్పింది విని నిస్పృహయాను రావుగారికి కూతురుమీద కోపం ఆశ్చర్యకాలం నిలవలేదు కమల తనని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు కోపంవచ్చి అన్ని మాటలన్నారేకాని, కమల వాటి ఎంతగా పాటిస్తుందని అనుకోలేదు పెళ్ళయిన తర్వాత వచ్చి క్షమాపణ కోరుతుందని ఆయన అభిప్రాయం కమల రాలేదు ఆర్థికంగా గిరి స్థిమతు అంతంతమాత్రమే అని ఆయనకు తెలుసు కొంతకాలానికైనా క్లిష్టపరిస్థితులు ఏర్పడి కూతురు తమ దగ్గరికి వస్తుందని ఆశించారు కాని పెళ్ళయి నెల తిరగకుండానే గిరి గవర్నమెంటులో మంచి ఉద్యోగం సంపాదించాడు గవర్నమెంటు జీతంతో కమల అవసరాలు గడవవని కూడా ఆయనకి తెలుసు ఇంకా కమల వస్తుందనే ఆశ ఆయనకి పోలేదు తనంత తాను వస్తే కూతుర్ని క్షమించడానికి ఆయన కాచిపెట్టుకుని వున్నారు అది పడలేదు కమల తన అవసరాలను తగ్గించుకుంది కూతురు తిరిగి రానందుకూ, అంతకంటే తననుకున్న ప్రకారం ఒక్కటి జరగనందుకూ ఆయనకి పట్టరాని కోపం వచ్చింది ఇంక కమలను గురించి ఆలోచించనని భీష్మించి కూచున్నారు

కాని ఆమెను మరచిపోవడం ఆయన తరం కాలేదు తల్లి పోయిన నాటినుంచి తనే తల్లి, తండ్రిగా ఆమెని సాకుతూ వచ్చారు, ఆమెకోసం తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోడం మానేశారు కమల ఆయన జీవితంలో ఒక భాగమైపోయింది అత్యాభిమానం దిగమింగి కూతురిని రమ్మని ఉత్తరాలు వ్రాశారు కమల జవాబియ్యలేదు డబ్బు పంపించారు తిరిగి వచ్చేసింది చివరకి వుండబట్టలేక కూతురి ఇంటికి వెళ్ళారు కమల అయ్యి పలకరించనైనా లేదు, ఆయన్ని చూసిన మరుక్షణమే స్నేహితుల ఇంటికి వెళ్ళి కూచుంది చేసేదిలేక తిరిగి మృదాను వచ్చేశారాయన

“ఇంక నేం చెయ్యగలిగిందేమీలేదు భారం మీ మీద వేస్తున్నాను ఏం చెప్పి దాని మనస్సు మారుస్తారో!”

రావుగారు దగ్గరగా జరిగి నా రెండు చేతులూ తమ చేతుల్లోకి తీసుకుని అన్నారు ఆయన దీనస్వరం నన్ను కలిపివేసింది శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తానని చెప్పి సెలవు తీసుకున్నాను

* * *

స్నేహనుకి కమల ఒక్కతే వచ్చింది “గిరి ఎక్కడ?” అని అడిగాను “ఒక పక్కన టెన్సిన్ వుండగా ఆయన గారికి తిరిక ఎక్కడుంటుంది?” నవ్వింది

“అయితే గవర్నమెంటు ఉద్యోగం కూడా ఇతని టెన్సిన్ పిచ్చి వదలగొట్టలేక పోయిందన్న మాట?”

“ఉద్యోగానికి కాదుగదా, దేనికీ సాధ్యం కాదు”

ఇద్దరం నవ్వుకున్నాం కార్లో ఎక్కుతూ కమల చెప్పింది “బట్టలు మార్చుకుని నిన్ను క్లబ్బు కి రమ్మన్నాడు”

ప్రయాణ అలసట మీద నాకు ఆడబుద్ధి కాలేదు

“నాకు సాద్దున్న ‘మేవ్’ వుండేమో తెలుసా?” అని అడిగాను

“ఇప్పుడు కాదు గాని సాయం త్రం పింగిల్నూ, డబ్బుల్నూ కూడా ఆదాల్లి ఇప్పుడు కొంచెం ఆడతే కోర్టుకీ, బంతులకీ అలవాటువు తుంది కదా!”

“మొదటి రెండు రోజులూ బహుశా కష్టమేమీ వుండదు అయినా, ఇంటికి వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకునివచ్చి ఈ ఎండలో గంతు లెయ్యడం నావల్లకాదు”

“నిజమే” ఒప్పుకుంది కమల

టెన్ని న్ టూర్న మెంట్

“దార్ల ఒక నిమిషం క్లబ్బు దగ్గర ఆగి గిరిని పలకరించి పోదాం” అన్నాను

కాస్తా కూస్తా సేపటికి గిరి ఇంటికే వచ్చేస్తాడు అయినా వెంటనే అతన్ని చూడకుండా వుండడానికి మనసు ఒప్పలేదు ఒకసారి పూర్వం మాదిరి వీవులు చరచుకుని ఆప్యాయంగా అరుచుకుంటే కుతి తీరిపోతుంది. కమలకి క్లబ్బు దగ్గర ఆగడం ఇష్టంలేకపోయింది

“నన్ను ఇంటిదగ్గర దింపేసి నువ్వు వెళ్లు” అంది

క్లబ్బుకి వెళితే ఒక పట్టాను ఊడివడనేమానని ఈవిడ భయమేమోనని నేను అన్నాను — “ఒక్కనిముషం అంటే ఒక్క నిమిషమే అలా తొంగిచూసి వచ్చేద్దాం ఎంతకాదన్నా ఒకప్పుడు ప్రాణస్నేహితులం కదా !”

“నన్ను దింపేసి వెళ్లు నీకు పుణ్యం వుంటుంది నే వెళ్లేవరకూ ఇంటిదగ్గర పనులన్నీ కూచుంటాయి”

ఆమె వైఖరి నన్ను పట్టుబట్టి నియ్యలేదు గిరి వచ్చేలోగా కమలా, నేనూ పిచ్చాపాటి మాట్లాడుతూ కూచున్నాం ఇదే మంచి సమయం అని రావుగారి విషయం కదిపాను కమలలో చెప్పలేనిమార్పు వచ్చింది ఆమె నవ్వు, చిలిపితనం ఒక్కసారిగా మాయమైపోయాయి మొహం జేపురించింది గొంతు జీరవడింది శరీరం కోవంతో ఒణుకుతున్నట్లు నిపించింది

రాత్రి రైల్వేలో నా కంటికి కునుకుపట్టలేదు రావుగారి తరపున కమలని ఎలా ఒప్పించాలో, ఎన్నివిధాలుగా నచ్చచెప్పే అవకాశాలున్నాయో ఆలోచించడంలోనే తెల్లవారిపోయింది కాని ఇప్పుడదంతా వృధా అయిపోయింది ఆమె ఎదురుగా కూర్చుని ఈ విషయమై నోరు

విప్పగల సాహసం నాకు లేకపోయింది అప్పటికే ఒకటి రెండుసార్లు రైల్వే వర్జించిన పొం అప్పవెప్పడానికి పూనుకున్నాను కాని ఒక్క మాటలో ఆమె నా నోరు కట్టేసింది ఇంకొక్కసారి నే నీ ప్రసక్తి తెచ్చినట్లయితే నాతో మాట్లాడడం మానేస్తానని బెదిరించింది తన కవనరమై నప్పుడు చూపించలేని ప్రేమ, వాత్సల్యం అనవసరమై నప్పుడు అంగీకరించలేనంది ముసలితనంలో ఒంటరితనం భరించలేక న హ వా సం కొనుక్కుందామనుకునే వాళ్ళకి అమ్ముడుపోడానికి తను బజారులో సరుకు కానంది ఇన్నేళ్ళ తరవాత ఆమెతో ఈ కాలివ్యం నన్నాశ్చర్య పరచింది నేను మారుమాట్లాడలేక పోయాను

గిరి క్లబ్బునుంచి వచ్చి ఆదరాబాదరాగా రెండు మెతుకులు నోట్స్ వేసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు “నేను క్లబ్బులో దిగి నీకు కారు పంపిస్తాను” అన్నాడు

“ఇంటికి వచ్చి బట్టలు మార్చుకుని వెళ్ళనా ?” అని అడిగాను

“నాలుగు మైళ్ళు ఇంటికి వచ్చి వెళ్ళే రోపున రెండు సెట్లు ఆడుకోవచ్చు నా టెన్నిస్, బట్టలు క్లబ్బులోనే వదిలేస్తాను” అన్నాడు నాకు నవ్వొచ్చింది అతని టెన్నిస్ పిచ్చి చూసి

“అయితే కారు నాలుగున్నరకి పంపించు” అన్నాను

“అంత ఆలస్యం గా వస్తే ఎలా ? మూడున్నరకై నా అక్కడుండాలో” అన్నాడు

“మూడు గంటలకి కమల సిద్ధం అవగలదా ? నాకోసారి, తనకోసారి కారు రావడం ఎందుకని నాలుగున్నర అన్నాను”

“కమల వస్తుందా ?” సంతోషంగా ప్రశ్నించాడతను

“కమల కీవాళ మేవ్ లేదా ?” అన్నాను

“నువ్వు ఆరేళ్ళక్రితం కమల గురించి మాట్లాడుతున్నావ్ ?” ఆమెవైపు కొంటేగా చూసి నవ్వాడు గిరి “పెళ్ళి కావడంతో ఆడవాళ్ళ జీవితాశయం ఫలించినట్టే దాంతో ముసవటి తళుకు బెళుకులన్నీ వదిలిపెట్టి ముసలమ్మలై కూర్చుంటారు”

తన మాటల్లో హాస్యం అతనికైతే తప్పి నిచ్చినట్లుంది కాని, కమలకి రుచించలేదు

“కమలా ! నువ్వీలా ముభావంగా వుండడం బాగాలేదు టూర్నమెంటులో ఆడనన్నావు, కమిటీ మెంబరుగా వుండనన్నావు అట చూడానికి కూడా రావడంలేదు క్లబ్బులో అందరూ నొచ్చుకుంటున్నారు తెలుసా ?” అన్నాడతను మళ్ళీ

“నొచ్చుకునే వాళ్ళంతా వచ్చి ఈ యింటెడు పని చేస్తారా ?” అని అడిగింది కమల

“నీ కెప్పుడూ ఒకే సాకు ఎవరై నా వింటే నేను పనివాళ్ళని పెట్టననుకుంటారు” గిరి వెళ్ళిపోతూ అన్నాడు

* * *

నేనెంతో పట్టుబడితేకాని కమల క్లబ్బుకి రావడానికి ఒప్పుకోలేదు నా కాశ్యరం వేసింది ఒకప్పుడు ఆవిడ టెన్నిస్ అంటే చెవి కోసుకునేది

“ఈ క్లబ్బుంటే నీ కిష్టంలేదా ?” అని అడిగాను ఇక్కడి మనుష్యులు ఆవిడికి సరివడలేదని నా అనుమానం

“ఇష్టంలేకపోడం కాదు నాకు నిజంగా తీరిక వుండదు” అంది

నవలా రచయిత

శారద

మంచి శారద, 'అపస్వరాలు' వగలద్యారా 'శారద' గా అంశ్రీనారసమ్రాటి పాఠకుల ఆదరాభిమానాలను పొందులేని శ్రీ యస్ నటరాజన్ గారు తెనాలిలో 7-8-55 బుధవారం రాత్రి స్వర్ణ సురైవా రని తెలియపరచడానికి చింతిస్తున్నాము. తమకు లెనప్పటికే తెలుగు సేర్పి, హోటల్లో కెర్యెగుగా పనిచేస్తూ తపి తంలో పకలక మైలకూ లోనే నప్పటికే రచనా వాగ్ధ సం గం లో అమిత క్రొద్ద ప్రజలు చూపగలిగిన శ్రీ నటరాజన్ గారి ఆకాల మృతికి సంభావం ప్రకటిస్తున్నాము. — ౫౦

Wanted

నేనిప్పుడు స్కూలుస్టెయిన్ల చదువునున్నాడను నావయస్సు పందొమ్మిదివత్సరములు. అంభుజనైనను చదువను వ్రాయనునేర్చిన కన్యను, ఏజెంటిచానినైన వివాహమాడ నిశ్చయించుకొన్నాడను. కాబట్టి నాకు కన్య నీయదలచుకొన్నవారు, యింట్లాండుకుబంకించి యం. యన్. చదివించడలేని కంటన యీక్రింది విలాసమున కుత్తరములవ్రాసి వానివయస్సు తెలిసికొనవచ్చును.—

వి. కేరల్, మానేజర్, అంధ్రప్రదేశ్ బాంబాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ 1912 ఏప్రియల్ 17 సంచికలోని టెక్ ప్రకటన

టెన్నిన్ టూర్న మెంట్

“యేమిటంత పని ?”

“సంసారం చూసుకోవాలిగాదా ! అన్ని పని వాళ్ళమీద వదిలిపెట్టమంటే ఇల్లు గుల్లయి నట్టే పోనీ, లోట చూశావా? మాకు ముందు ఇక్కడవున్న మహానుభావులెవరో కాని ఒక్కచోటా కూడా చెట్లకి నీళ్ళు పోసినట్టులేదు అంతా సరిచేసుకుని వచ్చేటట్టికి నా పనవుతూంది”

ఆడిడ గొంతులో యేదో ధ్వని ఈ కారణం నిజంగాదని చెబుతుంది నా కనలు కారణం తెలుసుకోవాలని వుంది, కాని సంభాషణ ఎలా సాగించాలో తెలియలేదు

“నాలో మిక్సెడ్ డబుల్లు ఆడతావా ?”

అని అడిగాను

“ఇంకా టెన్నిన్ ఆడుతూ కూచోడానికి నేనేం చిన్నపిల్లనికాదు”

“అయితే మేమంతా చిన్న పిల్లలం పంటావా ?”

“నీ సంగతి వేరు, నువ్వొకా బ్రహ్మచారిని”

“దానికి టెన్నిన్ కి సంబంధం యేమిటి ?”

“పెళ్ళయిం తరువాతకూడా దేశదిమ్మరిలా టెన్నిన్ టూర్నమెంట్లు చుట్టూ తిరుగుతా

నంటావా యేం? పెళ్ళాం కావాలో, టెన్నిన్ కావాలో నిర్ణయం చేసుకుని మరీ పెళ్ళాడు” నవ్వింది

“నవ్వులకేగాని, కమలా! నువ్వు తప్ప కుండా నాతో ఈ టూర్నమెంట్ లో ఆడాలి”

“అది మాత్రం అడక్కు నేను రేకెట్ ముట్టుకుని మూడేళ్ళ పయనయింది”

“అయితే మళ్ళీ మొదలుపెట్టు”

“మా ఇద్దరికీ సరిపడా తను ఆడు తున్నాడుగా, చాలు”

మళ్ళీ నవ్వింది కమల

* * *

రాత్రి భోజనం ముందు డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కూచుని గిరి, నేనూ సాతముచ్చట్లు నెమరువేసుకుంటున్నాం కమల కొంచెం దూరంలో వరండాలో కూర్చుని యేదో అల్లు కుంటూంది

“నువ్వొకా ఇంత బాగా ఆడుతున్నావనుకో లేదు” అన్నాను గిరితో గిరి మొహం నంతోషంతో వికసించింది

“మునుపటికంటే బాగా ఆడుతున్నాను కదూ ?” అన్నాడు

నిజానికి నా కలా అనిపించలేదు ఈ ఆరేళ్ళల్లోనూ అతని ఆట బాగా దెబ్బ తిని వుంటుందనుకున్నాను కాని ఆ సాయంత్రం చూసిందాన్నిబట్టి అనుకున్నంత దిగజారిపోలేదని పించింది అంతే అయినా, నిజం చెప్పి అతన్ని నొప్పించడమెందుకని “ఔను” అన్నాను దానితో అతని ఉత్సాహం ఎక్కువయింది

“ఆ ఊటీ టూర్నమెంట్ లో మానెయ్యి కుండా వుంటే ఈసాటికి ఇండియన్ రేంకింగ్ లో వుండును ఏమంటావ్ ?” అన్నాడు

“లేనందుకు విచారించవలసిన పనిలేదు అదృష్టవంతుడివి మంచి భార్యనీ, ఉద్యోగాన్నీ కూర్చి పెట్టుకున్నావ్ !”

“అందరూ అదృష్టవంతుల్లానే వాళ్ళేకాని నా టెన్నిన్ ధ్వనం అయిపోయినందుకు విచారించే వాళ్ళవరూ కానిపించరు”

“నామట్టుకి టెన్నిన్ కంటే ఉద్యోగమే ముఖ్యం అనిపిస్తుంది రేంకింగ్ మూన్నాళ్ళ

SEX HOSPITAL
సెక్సు హాస్పిటల్

హెడ్ క్వార్టర్స్: ఫోన్. 63753.
డా. ఎ. పూర్ణచంద్రారావు
 NID.F.N.F.U. (CEYLON) R.A.M.P.
 సెక్సు సైన్సిఫిక్లు
 కవచ్చుపటిట
 వ్యక్తిగతం రాత్రు
 విజయవాడ-2.

బ్రాంచి:
డా. ఎ. వి. రమణ B.A.M.S.,
 సెక్సు సైన్సిఫిక్లు
 అజిం నాడూటల్ పటిట
 గోపాలకృష్ణారావు
 కోటి గుమ్మం
 రోజుమంట్రి-1.

దురబ్ధాసాలకు అనేక దింపింత్త ఊపం అనుభవించలేక
 వెంటనే సంప్రదించండి
 సుఖశ్రీధులకు ప్రత్యేక వికేన్స్ * శ్రీలక్ష్మిధులకు హా ప్రత్యేకం
 సంవాసం లేనిదికి సంవాసం కలుగును

ప్రాంచి: డా. A. S. ప్రకాష్ B.A. (Litt) B.A., M.S
 జగదంబ సెంటర్ మనీదురోడ్డు విశాఖపట్నం-2

బాహుమతిలయండు
 పట్టుచిరెలేమండు

కంచీ పట్టు

మరియ
ఫ్యాషన్ చీరెలకు
 కేరీదయచేయండి
 ఫోన్*61139

బనారస్ హస్తాత్

గవర్నమెంట్ * విజయవాడ-2

ప్రాంచి: 25, వి. హెచ్. మునిసిపల్ కాంప్లెక్స్,
 గవర్నర్ పేట, విజయవాడ-2.

ముచ్చలా, ఉద్యోగం, సంసారం బతికున్నట్లుగా అంటిపెట్టుకుని వుండేవీను."

"నే నొప్పుకోను బూర్జుమెంటు టెన్నిస్ నాకిచ్చే ఆనందం ఇంకేమీ ఇవ్వలేదు. అంత కంటే జీవితంలో కోరగలిగిందే ముంటుంది? నిజానికి గతిలేక నే నీ ఉద్యోగం చేస్తున్నాను"

"ఉద్యోగంలో పదిలంగా కూర్చుని వున్నావు కాబట్టి ఆలా మాట్లాడుతున్నావు."

"కాదు నిజం చెప్తున్నాను నే నంత తొందరగా పెళ్ళి చేసుకుని వుండకపోతే యే గొడవా వుండేదికాదు ఉద్యోగంలో వెంటనే ప్రవేశించవలసిన అగత్యం వుండకపోను. ఇంకా టెన్నిస్ ఆడివుండును."

కమలకి వినిపించే అంతదూరంలో ఈ చర్చ సాగించడం నాకు నచ్చలేదు బయట చల్లగాలి సాకుచెప్పి అక్కడనుంచి లేచిపోయాను

సై నల్పు నాడు రాత్రి ఆటగాళ్ళు కీ, మెంబర్లకీ క్లబ్బు డిస్టర్ యేర్పాటు చేసింది నేనెంతో పట్టుబడితేకాని కమల రావడానికి ఒప్పుకోలేదు మేం వెళ్ళేసరికి క్లబ్బు కోలాహలంగా వుంది ఇద్దరు ముగ్గురు జట్టుగా జనం విడిపోయి అరుచుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ ఆనందిస్తున్నారు సెక్రెటరీ చేతిలో డ్రింక్ పట్టుకొని అందరినీ నిశ్చబ్దంగా వుండమని హెచ్చరించాడు "ఈ డ్రింక్ బూర్జుమెంట్లో గెలిచిన వ్యక్తుల ఆరోగ్యానికి" అని 'టాస్ట్' చెప్పాడు అంతా చప్పట్లు చరిచారు కొందరు గెలిచిన వ్యక్తుల అట గురించి వివరంగా మాట్లాడారు తరువాత ఒక వ్యక్తి లేచి గిరికి 'టాస్ట్' చెప్పాడు "ఇది ఇటువంటి బూర్జు మెంట్లు ఎన్నో గెలవగల సామర్థ్యం గల వ్యక్తి ఆరోగ్యానికి" అని అరిచాడు క్లబ్బుం తా చప్పట్లతో మారుమోగిపోయింది ఇంకొక వ్యక్తి లేచి గిరి అటని ప్రశంసించాడు

"ఈయనకూడా పేరుపొందిన ఆటగాళ్ళ లాగా దేశం అంతటా తిరిగి ఆడితే నేషనల్ ఛాంపియన్ షిప్ పు గెలవడానికి సందేహంలేదు"

హాల్లో గొంతులు "హయర్, హయర్" అన్నాయి ఇంకొక వ్యక్తి లేచాడు ఇంతలోనే కమల వచ్చి తన్ని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళమని అడిగింది.

"తలనొప్పిగా వుంది" అంది "గిరితో చెప్పి వస్తాను" అన్నాను "తను గొడవలో వున్నాడు ఎందుకు కదవడం లాభాలు కారుకీ వుంటాయి పద" అంది

కారు కొంతదూరం వెళ్ళాక కమల అడిగింది

"నిన్నోకటడుగుతాను, నిజం చెప్పావా?" "తెలిస్తే తప్పకుండా చెప్పాను"

ఆంధ్రపత్రిక

1924-వ సం॥ అక్టోబరునెల 22-వ తేది

జి. వి. రామ స్వామి నాయక రు గారు

త మి శ కాం గ్ర సు సంఘా ధ్య తు దు

మద్రాసు ప్రభుత్వమువారు పీఠిపై గావించిన ప్రాసీక్యూషనును వదలుకొనిరి.

"గిరి టెన్నిస్ గురించిన ఆ మాటలన్నీ నిజమేనా?"

నాకేం చెప్పాలో తెలియలేదు

"ఇక్కడి వాళ్ళందరికీ అతని ఆటంటే చాలా ఆధిమానం ఉన్నట్టుంది" అన్నాను

"నీ ఉద్దేశం ఏమిటి? నువ్వు దీనితో ప్రవేశం వున్నవాడివి"

"నువ్వేమీ అనుకోవుగాడా?"

"అనుకోను"

"అయితే విను గిరిని గెలవగలవాళ్ళు ఇండియాలో ఊరి ఊరికి వుంటారు"

"ఇక్కడ ఎవరూలేరు"

"ముక్కకి ముక్కా అర్థం తియ్యకు కమలా! నేననేది ప్రస్తుతం అతని ఆట బూర్జుమెంట్లు గెలవడానికి చాలదు"

"ఉద్యోగంవల్ల తనకి అడదానికి ఎక్కువ టైముండదు"

"ఔను"

"టైముండి అడగలిగితే రేకింగ్లోకి రాగలడంటావా?"

"మధ్యలో మానెయ్యకుండా వుంటే ఎంతవరకూ వచ్చేవాడో చెప్పలేను కాని, ఇప్పుడెంత తంటాలుపడ్డా ప్రయోజనంలేదు"

"ఎంచేత?"

"గిరికి ఇప్పుడు ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళు, ఔనా?"

"ఔను"

"అంటే టెన్నిస్ ఛాంపియను రిటైరయ్యే వయస్సు"

"ఉహూ!"

"రెండవది పెళ్ళికి, ఇప్పటికీ ఇరవై పాన్లు బరువైనా ఎక్కువయ్యా డంటావా?"

"ఏమో!"

"సోనీ, యూనివర్సిటీలో అడేకాలంలో కూడా అతను ఏమంత పెద్ద ఆటకాడు కాదు కృషి మంచి ఫలితాలు ఇచ్చి వుండేదేమో కాని

టెన్నిన్ టూర్న మెంట్

అతను చెయ్యలేదు ఆ కాస్త అటకూడా ఇప్పుడు మర్చిపోయాడు ఇక్కడ క్లబ్బులో నలుగురినీ గెలిచి ఇండియా అంతా గెలవగలననుకొంటున్నాడు "

"ఈ ఉద్యోగం బెడద లేకపోతే ఇప్పటికైనా డేవిస్ కప్పకీ అడగలనని తన దౌర్భాగం "

"ఇంకా గిరికి టెన్నిన్ మేద మమకారం తగ్గలేదు సాత కలలు మర్చిపోలేకుండా ఉన్నాడు "

"అంతే అంటావా ?"

"అంతేనేమో కమలా !"

ఇంటికి వెళ్ళే వరకూ మే మింకేమీ మాట్లాడుకోలేదు

* * *

తరువాత నాలుగు నెలలకి ముద్రాను కెళ్ళవలసివచ్చింది. మౌంట్ రోడ్ లో గిరి తటస్థుడైతే

"నువ్వెప్పుడొచ్చావ్ ?" అన్నాను

"ఇప్పుడిక్కడే ఉంటున్నాను మీ రేంకెడ్ స్టేయర్స్ పని పడతానులే" నవ్వాడు గిరి నాకేమీ అర్థం కాలేదు

"ఉద్యోగం వదిలేశాను" అన్నాడు మళ్ళీ

"అంత మంచి ఉద్యోగమా ?"

నా ఆశ్చర్యాన్ని తెలియచేకుండా వుండలేక పోయాను

"అసలు కథ చెప్తాను వద !"

ఇద్దరం పక్కనున్న టీ పెంటరుకి నడిచాం కూర్చుని రెండు కోర్ట్ టీ తామ్మని చెప్పి గిరి మొదలుపెట్టాడు

"ఇదంతా కమల పని కరూర్ లూర్లు మెంటు తన్ని బాగా కదిపినట్టుంది ఆ డిస్టర్ రాతి నా ఆట గురించి స్నేహితులు మాట్లాడారు జ్ఞాపకం వుందా ?"

"ఉంది" అన్నాను

"అప్పటినుంచీ నా ఆట వృధా పోనియ్య కూడదని ఒకటేనట్టు ముద్రాసులో వ్యాపారం పెట్టి, టెన్నిన్ అడమని తన ఉద్దేశం "

"డబ్బు ?"

"తండ్రి వున్నాడుగా !"

"తండ్రి డబ్బుతో వ్యాపారం పెట్టమందా కమల ?" నా చెవులు నేనే నమ్మలేకపోయాను

"అశ్చర్యంగా లేదూ! ఆయన సొమ్ము దమ్మిడి అయినా ముట్టనన్నది ఇప్పుడు తనే వెళ్ళి డబ్బు అడిగింది "

"అకస్మాత్తుగా ఎందుకు మనసు మార్చుకుంది ?"

"నా టెన్నిన్ కోసం, నేను ఏ వింబిల్డన్ ఛాంపియన్ అవుతాననుకొంటుంది" సంతృప్తిగా నవ్వాడు గిరి

కమల అలా అనుకోడంలేదని తనకి పోటీగా గిరిని ఆకర్షిస్తూ వచ్చిన టెన్నిన్ లో అతని అసమర్థత నిరూపించడం కోసం కరడు గట్టిన ద్వేషాన్ని సహితం మర్చిపోయి తండ్రి సంచ జేరిందని నేను గ్రహించాను కాని నా స్నేహితుడికి చెప్పడానికి నోరు రాలేదు ★

